

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor: Petr Lhořan

Název práce: Evropské kulturní centrum

Vedoucí práce: Tomáš Novotný, Jakub Koňata, Tomáš Zmek

Oponent: Jan Vybíral

Projekt Evropského kulturního centra vychází ze zadání Piazzetta před hotelem Intercontinental v ateliéru Novotný – Koňata – Zmek. Úkolem studentů bylo tento prostor vyhodnotit a prozkoumat míru a formu jeho zastavění.

Evropské kulturní centrum po vzoru jiných předloh ze zahraničí má být institucí reflektující současnou evropskou kulturu a zejména zprostředkovávat setkávání umělců z různých zemí a konfrontovat jejich práci s veřejností.

Pařížskou ulici chápu odjakživa jako neukončenou ve směru k řece právě díky hotelu Intercontinental, který se roztahuje po nábřeží, netvoří jasnou hranici mezi městem a řekou, má nejasnou uliční čáru, snaží se sám sebe kamuflovat jako by nebyl, jeho přilehlé prostory mají neurčitý charakter a člověk nemá potřebu se v jeho okolí zdržovat. To platí i pro piazzettu za hotelem, jejíž kvalitou jsou pouze ostatní okolní domy.

Nejsem si jistý, jestli se dnešní stav tohoto prostoru má vůbec nazývat piazzettou. Piazzettou k čemu, k hotelu? Je to spíše střecha podzemních garáží vedle monstrózního hotelu v centru Prahy. Proto z urbanistického hlediska chápu autorův zásah do prostoru jako jedno ze správných řešení. Jednoduchá forma navrženého domu prostor jasně definuje a vytváří to, k čemu může piazzettou být. Je abstraktní hmotnou pomlkou, staví se k ulici jednoznačně a ne vyhýbavě, uvozuje prostor velkorysě třídy směrem k Letenské pláni a obráceně do centra, jak dobře dokumentuje řezopohled celou Pařížskou ulicí.

Celý dům má jednoduché a praktické funkční rozvržení o dvou jádrech. V parteru je jasně patrná snaha propojit ho maximálně s exteriérem. Například v případě vernisáže otevřít co nejvíc z prosklené fasády do ulice a piazzetty, která nyní už má svoje opodstatnění. Jediným hmotným pak zůstane pouze dlouhý bar jako urbanistický magnet na lidi. Oproti studii autor v projektu zasklívá i krajní prostory vedle jader. Pokud by to konstrukční řešení umožnilo, bylo by podle mého názoru lepší ponechat parter co nejprostupnější.

Ve druhém nadzemním podlaží má být administrativa a workshop, jejichž dispoziční - nábytkové řešení je dohledatelné ve studii projektu. Ostatní typická patra umožňují praktické, střídavé využívání tří nezávislých prostorů (galerií, ateliérů), které je možné spolu propojovat. Půdorysy jsou dále ponechány prázdné. Chápu, že výstavní prostory a ateliéry přesně definují až umělci a kurátoři, ale ve výkresech to působí poněkud alibisticky. To je ale dáno tím, že nikdo asi neví, co přesně je Evropské centrum kultury. Ocenil bych, kdyby měla práce konkrétněji zvolený program, ze kterého by mohlo vyplynout specifitější dispoziční řešení. Ve dvou podzemních podlažích budova navazuje na sousední garáže, je zde umístěno technické zázemí, depozitář a téměř veškeré hygienické zázemí.

Požární a technické řešení odpovídá jednoduchosti zvoleného dvoujádrového

řešení a je v práci konzistentně zdokumentováno. Stavebně konstrukční část práce adekvátně popisuje, že budova je navržena jako železobetonový, monolitický konstrukční systém, tvořený dvěma nosnými jádry, na která je přenášeno zatížení stěnovými průvlakami, mezi kterými jsou pnuty stropní desky.

Stavba je opláštěna skleněnou, předsazenou fasádou, která by zřejmě vytvářela abstraktní a klidný dojem. Je ale otázkou, jestli by nebyla příliš odrazivá a objekt by tak nebyl moc neviditelný. Nebylo by potřeba být k Intercontinentalu a Pařížské tvrdší a nenechat je v sobě tolik zrcadlit? Také by mě zajímalo, jak budou fungovat ateliéry na jižní straně, která má stejnou fasádu jako severní.

V práci mi chybí jak konkrétní vnější výraz fasády domu, tak vnitřní atmosféra. Jak se chovají galerijní prostory, jak do nich proniká světlo, jak působí strop nebo jak různě lze s výstavními prostory pracovat?

Z hlediska urbanismu je pro mě práce jasná, přesvědčivá a správná. Dispoziční řešení balancuje mezi velkorysostí a nedotažeností. Myslím si, že Petr zvolil koncepčně správné řešení složitěho zadání. Škoda, že ho nedotáhl do většího detailu. Doufám, že pro něj bude tento projekt poučením, že má věřit svoji práci a nebát se, že nebude vždy na 100% dokonalá. K odevzdané práci navrhuji hodnocení za C.

V Praze 17.6.2018

Jan Vybíral

